* శాపగ్రస్థులు *

రచన:
మొపాసా

అనువాదం:
'శేషబాబు'

స్నేలవల్లో స్నేహితుణ్ని చూసేందుకు వెళ్ళాను. ఆపట్టణంలోని అనేకుల్తో నాకు పరిచయమైంది. ఎన్నోప్రదేశాల్ని వాడు నాకు చూపాడు.

"మనం అన్నీచూశాం.... మరొక్కటి మాత్రమే చూడాలి. దాంతో చూడాల్సిన వన్నీ పూర్తవుతవే అనేభయం మాత్రం వుంది!" అన్నాడువాడు.

వాడి ఓపికకు నాకు నిజంగా ఆశ్చర్యం కలిగింది. కాని వాడి ఉత్సాహాన్ని పాడు చేయకుండా, నేను ఓపికతోనే వాణ్ని అనుసరించాను.

"ఆశాపగ్రస్థను నువ్వుతప్పకచూడాలి!" అన్నాడు మళ్ళీ.

ఏదో మానవత్వానికి సంబంధించిన విషయాన్నిగూర్చి తెలుసుకునేందుకు నాలో కొత్తరకం కుతూహలం చెలరేగింది. అన్నాను: "ఎవరూ? శాపగ్రస్థ అంటావేమిటి?"

"ఆమెపరమ అసహ్యకరమైన జీవి. ఇక్కడ అందరూ 'ఆడదెయ్యం' అంటారామెను. ఆమె సంతానమంతా—ఎంతో అసహ్యకరంగానూ, భయంకరంగానూ, చూస్తే రక్షరేకు కట్టించుకోవాలేమోనని పించేట్టుగా వుంటారు. ఐతే యీరకం పిల్లలకు ఆమెతల్లి ఐనందుకు ఆమెమీద జాలి చూపాల్సిన అవసరంలేదు. ఎందుకనంటే ప్రజల వినోదం కోసం ప్రదర్శనాల్ని ఇస్తూ

దేశమంతటా తిరిగే ప్రదర్శననిర్వాహకులు, కొంతమంది మనుషుల అంగవైకల్యాన్ని మాత్రం ప్రదర్శించి, ప్రేక్షకుల్ని నవ్వించి, ఆ అంగవైకల్యం తమకు లేనందుకు గర్వపడేట్టుచేసి డబ్బుచేసుకొంటారు. అదే పద్ధతిలో ఆమెకూడా డబ్బుచేసుకోగలుగుతోంది!"

"అడవిజాతి మనిషల్లేవుందే!.... లేక ఆపిల్లల్ని ఇంకో విధంగా ఉపయోగించుకోలేనంత బీదదేమో?"

"అది కాదురా అబ్బీ! ఇదంతా తెలిసే, చాలా పట్టుదలతో కేవలం డబ్బుసంపాయించేందుకని ఆపిల్లల్ని కంటుందంటే నువ్వునమ్మవు. నేను ఎగతాళికి చెప్పటంలేదు; ఆమె యీఅంగవైకల్యాల్ని కనటాన్ని వినోద ప్రదర్శనాల మేనేజర్లు ఎంతైనా అభినందిస్తారు; ఆమెకు ఎంతో డబ్బిచ్చి యీసత్కార్యానికి మహారాజపోషకులుగా కూడా వుంటారు."

"చాలా భయంకరంగా వుందే!" అన్నాను.

"యీసంగతి, అందరికీ తెలిసిందే.... ఐతే చాలాకొద్దిమందే దీన్నిగూర్చి ఆలోచిస్తారు. విషయాన్ని వున్నది వున్నట్టుగా చూడటంకూడా అరుదే! ఆమె పదకొండుమంది పిల్లల్నికన్నది. ఆమె ప్రస్తుతస్థితిలో భాగ్యవంతురాలనే చెప్పవలసి వుంటుంది. యీరకం మనుషులు బాగాడబ్బుచేసుకుంటారు....నువ్వేచూద్దువు కాని....మనం వెళ్ళేదారిలోనేలే!"

నడక ప్రారంభిస్తూ అన్నాను: "చెప్పు! వినాలని నాకెంతో కుతూహలంగా వుంది. ఆమె చిన్నతనమంతా విచిత్రసంఘటనలతోనూ. అసాధారణమైన పరిసరాల్లో పెరగటంలోనూ గడిచి వుండాలి."

ఇద్దరమూ నడక సాగించాం.

• • •

ఆమెఇల్లు చిన్నదైనా ఎంతోపరిశుభ్రంగా వుంది. ఇంటిముందున్న పూలతోట ఎంతో ఆకర్షణీయంగా వుంది. రోడ్డుమీదికే ఉండటంవల్ల ఆఇంటికి ఒక ప్రత్యేకత వున్నదని చూడగానే తోస్తుంది.

దాసీది మమ్ములోనకూర్చోబెట్టి, తన యజమానురాల్ని పంపేందుకు వెళ్ళింది.

ఆమె....వయస్సు; నలభై ఏళ్లుంటవి. పొడుగ్గా, బలంగానేవుందికాని ఆమెలో సౌకుమార్యత చాలాతక్కువని తోస్తుంది. ఆరోగ్యంగానేవుంది. కాని ఆమెనుచూస్తే సగం మానవలక్షణాలూ, సగం జంతులక్షణాలూ వున్నట్టు తోస్తుంది. ఆవూళ్లో తనంటే ఎంతోజుగుప్స, అసహ్యంప్రజల్లో వుందని ఆమెకు తెలుసనుకుంటాను. అందుకనే ఆమె మమ్ము ఒకరకంగౌరవంతోనూ, ఒకరకం నిర్లక్ష్యంతోనూ చూసింది.

అతాత్తుగా, "మీకేంకావాలి?" అందామె.

నాస్నేహితుడుకూడా యీ ప్రశ్నకు ఇదివరకే జవాబు సిద్ధంగా వుంచుకున్నట్టు వెంటనే అన్నాడు : "నీచివరిబిడ్డ చాలా సాధారణంగా—ఇతరబిడ్డలవలెగాక, అంగవైకల్యాలేమీ లేకుండా వున్నాడని విన్నాను. అదినిజమేనా? తెలుసుకోవాలని వొచ్చాను"

ఇంతవరకూ నేనుజీవితంలో ఎరగని ఒక చూపును ఆమె ప్రసరించింది. ఆమెలో కొద్దిగా కనిపించిన గౌరవం మాయమైంది.

వాళ్ళు తెలియనికోపం ఆమె శరీరాన్ని కమ్ము కొని, దురాశా, బానిసత్వం, మొదలైనవి స్పష్టంగా బైటపడినవి.

"లేదు.... మిగతా వాళ్ళకన్న వాడుమరీ అందవిహీనంగా వున్నాడు. నేనుచాలా దుర దృష్టవంతురాల్ని! నాబిడ్డలందరూ వికృతాకారులే! నిరాధారమైన నాలాటిస్త్రీకి యీ వికలాంగుల్నీ, వికృతరూపుల్నీ ఇవ్వటం భగవంతుడికి న్యాయమంటారా?" అందామె, పదునైన కంఠధ్వనితో.

ఆమెమాటల ధోరణి—ఏదో పెద్దనేరాన్ని చేసి, కేవలందాన్ని కప్పిపుచ్చేందుకు ధర్మపన్నాలు ఏకరువుపెట్టే నేరస్తురాలివలెతోచింది. తోదేలల్లే మీదపడి కరిచేట్టుగా మాట్లాడుతుందను కున్నానుకాని, ఏదోమా సానుభూతిని సంపాయించేందుకల్లే, తన నేరానికి భయపడి, బలవంతాన తగ్గి మాట్లాడింది.

"నీబిడ్డను చూడ్డాలని వుంది" అన్నాడు అతను.

క్రమంగా ఆమెముఖం ఎర్రబడ్డది. కాస్త ఆగి "అందువల్ల ఏంప్రయోజనం?" అని ముఖంపైకెత్తి, నిప్పులు కురిసే చూపులతో మా మొహాల్లోకి చూసింది.

"మేంచూడటం నీకెందుకు ఇష్టంలేదు? నీబిడ్డల్ని ఇదివరకు చాలామందికి చూపావు .... ఆసంగతి నీకు తెలుసుకదా! "అన్నాడు అతను, చాలాధైర్యంతో.

ఆమెదెబ్బతిన్నట్టుగా కుంచుకుపోయింది. ఆమెకోపంతో వాణికిపోతూ — "ఐతే మీరిక్కడికి వొచ్చింది ఇందుకన్నమాట! నన్ను అవమాన పరిచేందుకు! మీరువాణ్ని చూసేందుకు వీల్లేదు. తిరిగి వొచ్చిన దారినే వెళ్ళండి" అని రెండుచేతుల్నీ నడుంమీద బిగించి ఆమె మావైపు రాసాగింది.

పెద్దగా, తీక్షణంగావున్న ఆమెగొంతుకు జవాబుగా కాబోలు—అవతలి గదిలోనుంచి చిన్నమూలుగు, ఆతరువాత ఎంతో బాధాకరమైన ఏడుపు వినబడింది. దానికి మేమిద్దరమూకూడా వాణికిపోయాం.

"జాగర్త! శాపగ్రస్థురాలివి! కల్మషాత్మతో యీపని నీవు చేయలేవు. ఒకనాటికైనా అది నీదురదృష్ట దేవతేనని గ్రిహిస్తావు!" అన్నాడు, అతను.

యీ మాటలకు ఆమె కోపం మరింత హెచ్చింది. చేతులుముడిచి గాలిలోకి విసురుతూ అంది: "పోండి .... ఇద్దరూ పోండి.... నాకు దురదృష్టం వొస్తుందా? మీతరంకాదు.... నాకన్న మీరంతా అదృష్టవంతులాయేం? ...."

యీసమయంలో మేమెలాగో దూసుకొని బైటపడక పోయినట్టయితే, ఆమె మామీద దూకేదే!

రోడ్డుమీదికి వొచ్చాక "ఆమెను గూర్చి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?" అన్నాడుఅతను.

నుదురు తుడుచుకుంటూ జవాబిచ్చాను.

"ఇలాటి ప్రదేశాలు ఇంకా లేవనుకుంటాను. కుతూహలమంతా తీరేందుకు ఇదొక్కటే చాలు.... ఆమె కథచెప్పటం మరిచిపొయ్యావ్"

"లేదు.... చెప్తాను"

అతను చెప్పనారంభించాడు:

• • •

"పూర్వం ఆమె పొలంలో పని చేసే

కూలీదిగా వుండేది. దారుఢ్యంగానూ, ఎంతో కష్టించి పనిచేసేదిగానూ, మితవ్యయ గానూ జీవితాన్ని గడిపేది. ఆమె జీవితానికి రెండే రెండు లోపాలు ఉండేవి; అవి—ఒకటి ఆమెకు ఒకప్రియుడు లేకపోవటం; రెండు: కనీసం, తనకోప్రియుడు కావాలనే వాంఛ ఆమెకు లేకుండటం.

కాని ఒక సాయింత్రాన ఆమెతన శీలపు శిఖరాన్నుంచి కిందపడింది. కోతలుసమ యం—అన్ని వైపులా గాలి బిగిసిపోయింది. ఒక పక్క ఆకాశమంతా మేఘావృత మై వుంది; ఉరుములూ మెరుపులూ ప్రారంభ మైనవి. వాతావరణమంతా ఎంతో వేడిని విడుదల చేయసాగింది. శరీంలోని మూల మూలలా దాగివున్న చెమటంతా వెనువెంట నే బైటికి రాసాగింది, ఆ వాతావరణం లోనే ఆమె తన కన్యాత్వాన్ని కోల్పోయింది.

త్వరలోనేతానుగర్భవతి అనిఆమెతెలుసు కుంది. ఆమె సిగ్గుతో, భయంతో కుంగి పోయింది. చివరకు తన యీ అవస్థ బైట పడకుండా దాచేసేందుకే నిర్ణయించుకుంది, ఆమె పిరికిత్వంలో, అమాయకత్వంలో ఆమెకు ఒకే ఒక్క ఉపాయం తోచింది. పెరిగే గర్భం పైకి పొక్కకుండా వుండేం దుకుగాను, దాన్ని గట్టిగా బిగించి కట్టెయ్యా టం—అదెంతో బాధగానే వుండేది; ఏమైనా ఆమె ఆబాధకు సిద్ధమైందనే చెప్పాలి. దీని గ్గాను ఆమె చాలా గట్టిగా వుండే ఒకబెల్టు ను తయారు చేసుకుంది; దానిపనల్లా గర్భా న్ని బలవంతాన తొక్కిపట్టటమే!

గర్భం పెరిగేకొద్దీ ఆమె బెల్టును మరింత బిగించి కట్టసాగింది. ఆమె బాధతో గిలగిలా తన్నుకునేది; ఐనప్పటికీ ధైర్యంతోదాన్ని ఎదుర్కొంది. తన స్థితి ఇతరులకు తెలియకుండా వుండేందుకు, ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతో, ఇంకా కష్టించి పనిచేసేందుకు సిద్ధంగా వుండేది. ఇన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోవటంవల్ల ఆమెను ఎవ్వరూ అనుమానించలేదు.

యీవిధంగా ఆమె కనిపెట్టిన క్రూర మైన ఆ ఆయుధంద్వారా, తన గర్భస్థ శిశువును వికార స్వరూపుడుగా తయారు చేసింది. దానిఫలితంఏమిటో నాకుతెలియదు; పుట్టిన బిడ్డనుకూడా నేనువర్ణించి, నీకు అర్థమయేట్టు చేయలేను. వైద్యశాస్త్రజ్ఞులు పరి శోధించే 'మానవరాక్షస శిశువులు'-అన్నారు. వినోద ప్రదర్శనాల్లో హాస్యగాళ్ల వికృత రూపాలూ, మొదలైనవి చూసివున్ననీకు, ఆమె బిడ్డ ఎలావుండేవాడో వూహించు కోవటం కొంతతేలిక! ఆమెబిడ్డ—అబ్బ! —తలుచుకుంటేనే వొళ్లుగగురు పుడుతుంది!

వసంత ఋతువు ప్రవేశంలో, పొలాల్లో పనిచేస్తూండగా ఆమెకు పురుడు వొచ్చింది. పొలాల్లో పనిచేసే ఇతరులంతా ఆమె సహా యానికి వొచ్చారు; ఆమెకన్న బిడ్డనుచూసి, భయపడి ఒకరొక్కరే పొలాలకు అడ్డం పడి పరుగెత్తారంటే నమ్ము!

ఆమె యీలోకంలోకి ఒక భయంకర మానవుణ్ని కొని వొచ్చిందనేమాట, దేశ మంతటా పాకిపోయింది. అదేదో గొప్ప విచిత్ర మన్నట్టు ప్రజలే ఆవార్తను పాకించే శారు. అందుకనే ఆనాటినుంచే ఆమెను 'ఆడదెయ్యం' అని పిలవసాగారు.

ఆమె పనిలోనుంచి తొలగించబడింది.

ఆమె లోకుల చండాలమీదా, ఆడదానివైకైక ఆయుధాన్ని జీవనాధారంగా ఉపయోగించి బతకసాగింది. చూపులకు ఆమె బాగానే వుంటుంది, యీ మొగాళ్ళందరూ పవిత్రులు కాదుగా ! కనుకనే ఆమె అనుకున్నంత అధ్వాన్నం కాలేదు.

ఆమె జుగుప్సతోనే, అసహ్యంతోనే ఆపిల్లవాణ్ని పెంచింది. యీప్రభుత్వ చట్టాలే అడ్డంరానట్టయితే, ఆమె తన ఆ రాక్షసరూపుణ్ని పుట్టిన క్షణానే చంపిపారేసేది ! ఆసంగతి ఆమే అనేకసార్లు బహిరంగంగా అనేకమంది దగ్గరఅంది.

ఇక్కడికి దగ్గర్లో వినోదప్రదర్శనాల్ని ఇచ్చేందుకని వొచ్చిన ఒక సర్కస్ తాలూకు మేనేజర్—మెలికలుతిరిగి, అతి అసహ్య కరంగావున్న ఆమె కొడుకును గూర్చి విన్నాడు. ఆమెదగ్గరకు వెళ్ళి, ఆ బిడ్డనుచూసి, తనకాబిడ్డను ఇచ్చేసినట్టయితే, ఐదువందలఫ్రాంకులు ఇస్తానన్నాడు

అసలు మొదట్లో ఆబిడ్డను చూపేందుకు ఆమెసిగ్గుపడ్డది; కాని తాను అసహ్యించుకొనే ఆబిడ్డద్వారా కొంతడబ్బు ముట్టుతుందని గ్రహించగానే అన్నిటికీ ఆమె ఒప్పుకుంది. తనకు ఆబిడ్డ జీవితాంతంవరకూ వొదిలిపోవటమేగాక, డబ్బుకూడా బాగా వొచ్చినందుకు ఆమె ఆనందించింది; ఆ బేరాన్ని వెంటనే ఖాయం చేసుకొని, బిడ్డను అమ్మేసింది,

తానుఅనుకున్న దురదృష్టం, రంగు మార్చుకొని అదృష్టంగా మారటంతోఆమె బుర్రతిరిగి పోయింది. ఆ క్షణంనుంచే — మొదటిబిడ్డను పోలిన రెండోబిడ్డను కనాలనేవాంఛ ఆమెలో అతితీవ్రంగా పనిచేయసాగింది.... యీసారి పుట్టబొయ్యే బిడ్డను ఇంకా ఎక్కువధరకు అమ్మెయ్యాలనీ, ఒక్కసారిగా డబ్బుగుంజుకోకుండా ఏడాదికి నాలుగువందల ఫ్రాంకులచొప్పున తీసుకుంటూవుండాలని నిశ్చయించుకుంది. రూపవతివన యువతి, ఆకర్షణీయమైన, విలువైన దుస్తుల్ని ధరించి వ్యభిచారపు విలువను పెంచి, విలాస పురుషులనుంచి ఎక్కువ డబ్బుగుంజేందుకు ఎలాప్రయత్నిస్తుందో— అదేవిధంగా యీ తల్లి — తనసంతానంలో ఏర్పడే వికృత, వికలాంగాలమీద ఎక్కువ డబ్బు గుంజుకునే అవకాశం వున్నదనే సత్యాన్ని అమలు జరిపేందుకు ప్రయత్నించింది. సౌందర్యానికి యీలోకంలో ఎంత విలువవుందో వికృతానికికూడా అంతే విలువ వుందేమో ?

ఆమె యీ ప్రయత్నంలో విజయాన్ని సాధించగలిగింది; తనకు కలిగే బిడ్డల్లో వివిధవికృతాల్ని సృష్టించేందుకని, ఆమె తన పటకాను రకరకాలుగా, స్థానాల మార్పుతో బిగించసాగింది. దురదృష్టవశాత్తూ ఒకబిడ్డ చనిపోయాడు: ఎంతో ప్రేమతో పెంచేతల్లి తనబిడ్డను పోగొట్టుకున్నప్పుడుకూడా, యీమెవలె ఏడ్చి వుండదు ! తనకు పోయిన డబ్బుకోసమే ఆమె ఘోరున ఏడ్చివుంటుందనుకో ! యీ సంగతులన్నీ తెలిసిన ప్రజలు, యీ భయంకర మాతృత్వానికి ప్రయత్నించే ఆడదెయ్యాన్ని గూర్చి హడలిపోయారు; కోపోద్రిక్తులయ్యారు. చట్టం ఏమైనా సహాయం చేయగలుగుతుందేమోనని ప్రయత్నించారు; కాని

చట్టం ఏనేరాన్నీ రుజూచేయలేక పోయింది. ఆమెకు మనశ్శాంతి నిలబడిపోయి, వ్యాపారంలో కొత్తరకం ఉత్సాహంకూడా వొచ్చి పడింది.

ఆమెబిడ్డల్లో ఎంతమంది ఇప్పుడు బతికి వున్నారో నాకు సరిగ్గా తెలియదు. కాని ఆమెఆదాయం ఏడాదికి ఐదారువేల ఫ్రాంకులకు తక్కువలేకుండామాత్రం వుంటుంది. ఇంకా అమ్మకంకాని ఆమె చివరి బిడ్డనే చూసేందుకు మనం ఇందాక ప్రయత్నించాం. ఆబిడ్డను ఆమె ఎక్కువకాలం తన దగ్గరవుంచుకోదు. యీ లోకంలో వికృత మానవులమీద వ్యాపారం చేయగలిగిన వాళ్ళందరికీ ఆమె తెలుసు !"

♦ ♦ ♦

నాస్నేహితుడు మౌనంగా వున్నాడు. ఆమెమీద అసహ్యంతోపాటు, ఆమె యీ క్షణంలో నాఎదుటేవుంటే పీక నులిమేద్దామన్నంత కోపంకూడా వొచ్చింది.

అన్నాను : "చుట్టూ యీ సముద్రము నీలాకాశము, యీ అందమైన పూలతోటలు, ప్రకృతిలో పెరిగే అనేక సుందరజీవులు —వీటన్నిటిమధ్యా, జంతుజాలంలోకల్లా చక్రవర్తయిన మానవుడే యీ వికృత రూపాల్ని సృష్టించేందుకు ప్రయత్నించటం ఎంతదారుణం !"

"ఆపాతాల్నే యీప్రకృతి నేర్పుతుందా? యీ ఆడవాళ్ళు—కావాలని బిగించి గర్భం కనిపించకుండా వుండేందుకని చేసే యీ సాహసాలు—కాదు ఘోరాలు ! గర్భాన్ని ధరించేందుకు స్త్రీత్వమే చాలుననే న్యాయం కాకుండా, వివాహంకావాలని, అంతవరకూ బలవంతాన్నైనా ప్రకృతివాంఛలకు లొంగకూడదని—దానికివ్యతిరేకిస్తే సాంఘిక పతనమే శిక్షని నమ్మినంతకాలమూ — యీ అవస్థ తప్పదేమో ? యీవిధంగా చేయటంవల్ల ఒకనాటికి మానవులంతా తిరిగి కోతులుగా మారాల్సి వుంటుందేమో ! అందులోనూ దీన్ని వ్యాపారంగా చేసేవాళ్లే అధికమైతే ఇంకచెప్పనక్కర్లేదు"

మధ్యలో అడ్డుతగిలి " ఐతే యీ బిడ్డలందరికీ తండ్రి....? " అన్నాను.

" నాకు తెలియదు; ఆమెకుతప్ప ఇంకెవరికీ తెలియదనుకుంటాను. తండ్రి ఒకడో .... కొంతమందో ? వాళ్ళకు స్త్రీ ఐన ఆమెకన్న, ఎక్కువ సిగ్గు వుందనుకుంటాను; అందుకనే వాళ్ళు బైట పడకుండా తెర చాటునే వుండిపొయ్యారు. వాళ్ళల్లో వాళ్లు యీ లాభాలు పంచుకుంటారనుకుంటాను.... కాని, నా అనుమానం ఏమిటంటే ఆ బిడ్డలందరికీ ఒక్కడే తండ్రిని; ఎందుకంటే— యీ లాభాల్ని ఎక్కువమందికి పంచుతే, భాగాలు తక్కు అవుతయ్ కదా ! "

♦ ♦ ♦

కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత, ఒకనాడు నా డాక్టర్ స్నేహితుడితో సముద్రపు వొడ్డునే నడుస్తున్నాను. ఇద్దరుయువకులతో చేతులు కలిపి, ఎంతో ఆనందంగా, కులాసాగా అందమైన ఒక యువతి సముద్రపు అంచులమీద నడిచి వెళ్తూవుంది. ఆమె ఆనందాన్ని చూస్తుంటే నాకే ఆనందం కలిగింది. ఆమె డాక్టర్ వైపు చూసి చిరునవ్వు వొలక బోసింది.

మరి కొంత దూరం నడిచాక, ఒక దృశ్యం నన్నాకర్షించింది. ఒక నర్సు పర్యవేక్షణలో ముగ్గురు పిల్లలు ఇసుకలో ఆడుకుంటున్నారు. ఆ ముగ్గురూ ఎంతో వికృతంగా, చూసేందుకు భయంకరంగా, మానవ శిశువులేనా అన్నట్లు వున్నారు.

"ఇంతకు ముందు మనకు ఎదురైన—ఆ అందమైన యువతి బిడ్డలు!" అన్నాడు, డాక్టర్,

"పాపం! యీ బిడ్డల్ని గూర్చిన బాధ భరించలేకనే, ఆమె తన మనస్సును వేరు విధాలుగా తిప్పుకునేందుకు ఇదంతా మరిచి పొయ్యేందుకు గాను షికారు వెళ్ళిందనుకుంటాను" అన్నాను.

డాక్టర్ అన్నాడు: "నిజమే! కాని ఆమెను 'పాపం' అని జాలి తలవ కూడదు. ఆమె చిరునవ్వు కావాలని తెప్పించుకున్నది కాదు; దానంతటదిగా, లోనిదురాశ ప్రదర్శించే ఒక ఆనందాన్ని నిరూపించేదిగా సముద్రపు అలలల్లే వొచ్చి పడుతోంది.... కాని ఆ జాలిని యీ బిడ్డలమీద చూపు. నిజానికి వీరే సానుభూతికి అర్హులు .... ఆమె కావాలని, తన అందం, ఆకర్షణ చెడకూడదనే దురుద్దేశంతో, తన గర్భం ఇతరులెవరికీ తెలియకూడదనే దురాశతో — కాన్పు జరిగే వరకూ కూడా గర్భాన్ని బిగించి కట్టి వేస్తుంది. పురుషులకు ఆకర్షణను కల్పించి డబ్బు సంపాయించేందుకని ఆమె తన ప్రాణాన్నే వొడ్డి యీ అపాయకరమైన పని చేస్తుంది .... వ్యాపారం బాగా సాగేందుకు యీ బిడ్డల్ని అమ్ముకున్నా మంచి ధరకు కొనే వాళ్ళున్నారు....ఇలాటివాళ్ళు దేశంలో చాలా మంది వున్నారు!"

యీ శాపగ్రస్థ స్త్రీలను గూర్చిన ఆలోచనలు కొన్ని క్షణాలపాటు నన్ను నిశ్చేష్టుణ్ని చేసినయ్.